

αὐτοῖς ὑπάρξουσιν ἐν ταῖς μεταβολαῖς
τῆς ψυχῆς, καὶ εἴη μὴ πάντα,
ἀλλ' ἓνα γὰρ τῆς ἀεργητικῆς ἐπιθυμίας
συνεχῶς χάριν. Ὁ δὲν πειρῶν ὑπερβολὴς
μὴ εἴη τῆς ἀεργητικῆς, ἐποχὴ δὲ
τοῖς θυμῶσι· τὸ μὲν γὰρ βασιλικόν τε καὶ
ἡμερῶν τὸ δὲ βαρβαρικόν τε καὶ συνητόν.
τὰ δ' ἄλλα, καθὼς αὖ δοκιμάζεις
πράττει, μὴ παρῶν τὰς λισσιτελεῖς
ψήφους.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ.

Οἱ διαφρανταί τῆς βασιλείων ὀπίσθου
νήσει, καὶ ταῖς ὑποχρεῖται τῆς ἀσφῶν
ψαύοντες, ἀεργητικῶν, οὐδὲ πρὸς τοῖς
αὐτοῖς πολιτευομένοις κακοῖς, ἀλλὰ καὶ
θεωροῦντες τὸ τῆς τύχης ἄστυον, δι-
στυχεῖσσι τὴν χάριν πρὸς ἑκάτερα ἐν
μὲν ταῖς ἀεργητικῆς τιμῆς βολοῦντο
μεταλαμβάνειν· πρὶν γὰρ οἰκείον ἀρετῆς
ἔσθαι· ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι βοηθεῖται.
αἱ γὰρ συμφοραὶ τὴν ἀναγκάσιν τῆς καλῶν
πρὸς τὴν σφαιρῶν γὰρ ἀνοίας ἔλεγ-
χος ὅ τ' τύχης καὶ εὐδαιμονίας γὰρ ἔ-
λογοι, ἀλλὰ πρὸς δέοντως· ἢ γὰρ τῆς
ἀνοουμένων ἄφισ, ὡς περὶ ἐν πελάγει
χειμαζομένων παρεφάνη γῆ· πᾶσα γὰρ ὡς
ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ πεσοῦσα τύχῃ σκοπὸς
ἀληθῆς ἐγκρατεῖα τοῖς πολεμῶσι ἢ ἀδι-
κῶν, ἢ συκοφαντεῖν ἀεργητικῶσι· μόνη
δ' ἢ τῆς σπουδαίων * διαίτα τὸ τ' τύχης
δὲ κίνητον ἔκ ἀπαρνεῖ· φέρουσα δ' ἀ-
λόγως πᾶν τὸ πρὸς πῆλον * τῆς κατ'
Πλάτωνος κρηπῆων] δὲ δὲ πῆλον.
Διὸ καὶ τ' ταχύτητα τῆς ψυχῆς
διὰ τοῦτο, καὶ τὸν κύκλον τῆς μεταπτώ-
σεως ἡρόδ, καὶ τὰς ἐν τῷ ζῆν ψήφους
λογίζεσθαι. πολλὰ γὰρ ἢ τῶν τοῦτο φορὰ
κομίζει τὸ βίον, καὶ ῥοπὸς αὐτονόμοις
ποιεῖ. τοῖς μὲν ἀγνωμονῶσι μετανοοῦν

δίδου· τοῖς δ' ἀνοουδοῖ τὰς χάριτας
πρὸς χάριτας νέμε. ταῦτα γὰρ πρὸς πῆλον
οὐχ ἀπάσ, ἀλλὰ δι' ὅλε σιωπηρῶν, ἀ-
σφαλέστατα καὶ ἀκίνητα τὰ τ' ἡγεμο-
νίας ἔξεις μέλαθρα. ὡς μὲν ὑπὸ μεγά-
λων, ολίγα· ὡς δὲ πρὸς σε, πᾶν τα χε-
δὲν εἰρήτη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ.

Απορῶ πῶν ἢ τοῖον ἀρχὴ με λάβοι
πρὸς σε· ἐφ' ἃ γὰρ ὀπισκοπῶν ὀπίσθαι ἄλλω
τὴν δέξομαι, πᾶν τα μοι φαίνεται με-
γάλα καὶ θαυμαστά· καὶ λήθης ἔδεν ἀ-
ξίον ὁρᾶν, μνήμης δὲ οἰκεία καὶ πρὸς τῆ-
ψῆφους, ὡν ἔδεν ἔδεις ἀμαυρώσει χρο-
νῶ· αἱ γὰρ καὶ τῆς διδασκαλῶν πα-
ραίνεσι καὶ πρὸς τῆς ψῆφους, δεατὴν ἔχου-
σι τ' αἰῶνα. Διὸ πειρῶν τ' ἀρχὴν μὴ εἰς
ὑβριν ἀλλ' εἰς ἀεργητικῶν κατὰ πῆλον
πρὸς ἀρχὴν· ἢ ἔδεν μῆζον τῆς ἐν βίῳ
ὑπάρχειν πέφυκε. διὸ καὶ τὸ δυνήτον τῆς
φύσεως πολλὰκις, ὑπὸ τῆς χροῶν δὲ
λύομαι, ἀφ' ἄρτην δὲ τὸ μέγιστος κέ-
κτη· τ' μνήμην· τούτων οὐκ ἔγνωσαν ἔ-
χε· οὐ γὰρ ἀλογίστως ἢ χροῶν ὡς ἐνιοι, οἱ
ἀτόπως καὶ τὰς γνώμας διετέθησαν.
Σοὶ καὶ γῆ· ἐν πῆλον, καὶ βασιλεία
πατρῶν, καὶ παιδεία βέβαια, καὶ
δύνασι πρὸς ἀεργητικῶν, καὶ ὅσον τῆς τύχῃ δὲ
φέρεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς, τῆς
καλῶν πρὸς τῆς σε δεῖ. τὰ δ' ἄλλα,
πρὸς τῆς τὰ συμφορῶν τὰ ὀπίσθαι δὲ τὰ
δύνασι.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΩΙ.

Ἡ πρὸς χάριτας ἀδικία τ' πολυχρο-
νία χάριτος λισσιτελεῖσθαι πέφυκεν ὑ-
πάρχειν· ἢ μὲν γὰρ ὀλιγοχροῖον ἔχει τ'
μνήμην καὶ τ' βλάβην· ἢ δὲ γηράσκειν
ὡς αὖ πεποιημένη τ' δυσμῆλαιαν, ἔργον
αἰοῖδιμον πρὸς ἀσφαλέστατα καὶ τοῖς πολ-